

Και χάριν τῆς Ἀνάσης
ἴσως τόσας δράσεις
καὶ τόσα μεγαλεῖα.

Λένε πῶς ἦταν σωστό τῆς Γερμανίας ὄρεμα·
κι ἔβραζε πάντα μέσα τῆς τῶν Χοεντζίλλερν αἷμα,
κι ἦτο μόνον ἡ σκέψις τῆς μόνῃ φρονιῆς καικόπος τῆς
ὁ Κάτσερ κι ὁ τόπος τῆς

Κι ἐγὼ γι' αὐτὸ τὴν ἐπιανῶ... γελῶν φοραῖς ἀπολλά-
ποῦ φροντίζε Γερμανικὸ νὰ γίνῃ τὸ Παλάτι, [τη,
καὶ τέλος τὰ κατάφερε μὲ τὴν πολλὴν φροντίδα τῆς,
καὶ Γερμανίς Βασίλισσα τῆς Ρωμροσύνης ἦτον,
κι ὅσην ἀγάπην ἔστρεψε στὴν φυσικὴν πατρίδα τῆς
μακάρι κι ὁ Σαίτηρς μας νάχανε στὴ δική των.

Ὅμως λένε καὶ σ' ἐκεῖνας
τῆς Ρωμραῖς τῆς Ἐμγκρινάις
πῶς ἐγύριζε τὴ ράχη
καὶ τῆς εἶχε στὸ στομάχι.

Καὶ καμπόσαις ἰδικαῖς μας ἐκ τῆς Αὐλικῆς ἀγέλης,
ποῦ μ' ἔκορθον ν' ἀλλάξουν φύλο καὶ νὰ γίνοντο, τι θέ-
λει,

Γερμανίδες ἢ Φραντζίσαις, μ' ἄλλα λόγια μεσοκουλάν-
τρες,
καὶ δὲν θέλουν νάναί μόνον Ἑλληνίδες προσηγάντιες.

Καὶ καμπόσαις ἰδικαῖς μας, ποῦ πεθαίνουν γιὰ Παλάτι
καὶ πολὺ τῆς ἐκτιμῶ,
εἶχαν μέσα τοὺς καυμὸ
πῶς ἢ Γερμανίς μὲ τρόπο τοὺς ἐγύριζε τὴν πλάτη

Ἔκανε πολὺ καλὰ,
κι ἦ δικαῖς μας Ἐμγκρινάις
ὄδες του κάθε μέρο' γνοίναίς
καὶ παρὰ πῶνα πολλὰ.

Καὶ δὲν ἔπαινε μὴ κι ἄλλη
Ἐμγκρινά μας μεγάλῃ
διαρκῶς ν' ἀγανακτῆ.

Καὶ νὰ λέη φανερά
τέτοια συμπεριφορὰ
πῶς δὲν ἦτον ἀνεκτὴ.

Καὶ γὰ νάβρουνε δουλειὰ
ἀρχίζαν κουτοσομπολιὰ,
κι ἔλεγαν ἢ Χοεντζίλλερν ὅτι θέλει τὰ δικά τῆς
κι ὅτι τάχει χαλασμένα καὶ μὲ τὰ πεθερικά τῆς.

Τέτοια ποῦ λές ἐγίνοντο στὴν ἀριστοκρασί,
ποῦ τᾶρες καὶ σύ,
δμωα; κι ἐγὼ στὴ θέσι τῆς ἀν ἤμου, παπαρδέλα,
βεβαίως θὰ τῆς ἐδιώχνα μὲ μίαν μαναβέλα.

Οὐ μὴν ἀκούη, Περωλὴ, σὲ τοῦτη τὴν ἀντάρα
εἰχονταί μὲ λαχάρα
νὰ ξαναθούνη γήγηρα καὶ πόφην καθεστῶτα,
κι ἢ Χοεντζίλλερν ἐν πομπῇ
στ' Ἀνάκτορα νὰ ξαναμῆ,
κι ὄς βλέπουν μόνον τὰ οσπιά τῆς Βασιλείσης; νῶτα.

Καὶ τὴν ἀκούη, Περωλὴ, τῶν Παλατιῶν ἢ κρέμα
μὲ τόση ἀφοσίωσιν ἐμποδ' στὴν τάως σέφεται,
καὶ στρέφεται πρὸς τὴν Ἀθὴν δαικροῦρεκτον τὸ βλέμ-
μα

κάθε τσανακογλύφτρας μας, κάθε τσανακογλύφτη.

Κε' ὁ Περωλὴς ἐπίσης περὶ τῆς Βασιλείσης

Π. — Κι ἐγὼ ποῦ λές διαβάσω
τὰ κρυπτογραφικὰ
τὰ καταπληκτικὰ.

Καὶ σίγουρα κατεβάζω
γιὰ τὰς παντοίας δράσεις
ἐκείνης τῆς Ἀνάσης.

Σὰν Γερμανίς οσσιτή,
σὰν Γερμανίς οσσιτή
φοροῦσε τὴν Κορθῶνα μας.

Κι ἔθαύμαζε κι ἐκείνη
μὲ τόση καλοσύνη
τὸν γέρο Παρθενάνα μας.

Κότταζε τὸ Παλάτι τῆς
καὶ τὸ νοικοκυριό,
ἀλλ' ἔβριχνε τὸ μάτι τῆς
καὶ μὲς στὸ μαγειριό.

Ἐφροντίζε γιὰ πάστραις
καὶ γιὰ τοὺς Αὐλικούς,
ἐπὶ τῆς γλάστραις
καὶ τοὺς βασιλικούς.

Τὰ πάντα καθαρά,
σ' ἄλα προτομαστέρια...
τέτοια νοικοκυρὰ
ὡς τὰρα δὲν ἐγνώρισα.

Ἐθαύμαζε σαταφίρου
ἡπιὰ στὸς οὐρανοὺς,
ἀλλὰ καὶ τοὺς μαγειροὺς
τοὺς ἦθελε σπανούς.

Μὲ μίαν λέξι μόνῃ
τοὺς ἐκοψε τὸν βῆχα,
καὶ σ' ἕνα μαρμιτόνι
δὲν εἶχε μείνει τριχὰ.

Τύπος Ἀνάσσης ἦτο,
καὶ γὰρ δεινροφυτείας
ἐφρόντιζε καὶ δάση.

Ἐν ταῦτοις ἠγορευτο
καὶ ἀεὶ διπλωματίας
γὰρ νὰ διασκαδάσῃ.

**Ἀναμνήσεις
Βασιλείας.**

Φ. — Θυμοῦμαι, πατριώτα,
τὸν ἐρχομὸν τῆς τότε,
ποῦ γιὰ δὴκὴ μας χάρι' ἄραθ' ὡς εἶχε γίνει
δοθόδοξος κ' ἔκεινη.

Κι' ἔπαλλε κάθε στήθος
κ' ἔτρεξε κόσμον πλήθος
ζήτησ' τῆς ν' ἀλλάξῃ.

Δὲν βιάστανε κανεὶς
πὺς τοῦτ' ἢ Γερμανίς
τὴν πίστι μας θ' ἄλλᾳξῃ.

Μεγάλῃ μας χαρὰ...
μάννα, νοικοκυρά,
καὶ διπλωμάτις ἀράτης.

Ποῦ γίνεται θυσία
μόνο γὰρ τὴν Πρωσσία
καὶ γὰρ τὸν ἀδελφὸ τῆς.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα
τῶν Χρυστὶ ὄλλων βλάστημα
λένε πὺς εἶχε μείνει.

Χωρὶς νὰ δόσῃ θαύρα
γι' αὐτὴν τὴν κασσιδιάρα,
τὴν παλαιορωμοσύνη.

Τῆς Βασιλείας τεταρουδᾶ
μακροῦς ἀγῶνας τόσους
εἶχε τὸν θρόνον τῆς ἐδοᾶ,
μὰ τὴν ψυχὴ στοὺς Πρωσσοὺς.

Ἵμνεῖτε τὴν, παιδιὰ, καὶ σὺς,
καὶ νῦν καὶ στὸν αἰῶνα...
ἦτο Βασίλισσα Πρωσσίας

ἢ Ἑλληνικὴ Κορώνα.
Θαυμάζω καὶ τὸν τρόπο τῆς
καὶ τὸν δικὸν μας τρόπο.

δοῦλευε γιὰ τὸν τόπο τῆς
μέσ' στὸν δικὸν μας τόπο.

Με σκέψιμ' ἔξυπνάδα,
μὲ τόσα, μετ' ἐλβιβάνη,
τρεχάματ' ἄνω κάτω.

Ἦθελε τὴν Ἑλλάδα
μὲ τρόπο νὰ τὴν κἀνῃ
Γερμανικὸν Δουκάτο.

Ἰβήκας καὶ βοηθοὺς
καμπόσους ἀγαθοὺς
Σωτήρας τῶν Ἑλλήνων.

Κι' ἐγὼ μὲ τοὺς κρηφίνας
ἔβλεπα τὰς Ἀθήνας
ὡς εἶδος Βερολίνου.

Κι' ἔβλεπα ἔξουτι ἀσπιδος
νὰ κάνουνε τοὺς Ἀσπιδες,
κ' ἐγίνηκαν Οὐδάνοι
κ' ἔβλεπαν Περῶσσαν κρᾶνη.

Μὲ μιὰ ματιὰ τῆς μόνο
ἐσκυβαν' μπρὸς τὸ θρόνον
λογῆς λογῆς κοπέλια
καὶ δοῦλοι τῆς ποικίλοι,
καὶ τὴν Ἀνάντ' ἠπέλει
μεγάλῃ συφορέλια.

Ἐβλεπεν ἢ κτίσις πάσα τῶν Συμμάχων ἐνεᾶ
ἐναντίον τῆς ν' ἀφῶξῃ
καὶ τὰ δόντια τῆς νὰ τρῶξῃ
τῶν Σωτήρων τῶν γενναίων ἢ γενναία γενεᾶ.

Πλήν ὁ Χίνδεμπουργὸς Πρωσσοῦς ἔγινε Ἑσπᾶνα φιλέλλην
κ' ἔστρεψε κ' αὐτὸς τὰ πότ' στὸν Σωτήρην τὴν γὰρ ἔλιν
κ' ἄνταμείβων ἐκδουλεύσεις φίλων πολεμοχαρῶν
ἐγγυητὴν ἄσ'το παρῶν,
ἐγγυητὴν καὶ ἄσ'το μέλλον
πλοῦτον Πρωσσιῶν φασκελῶν.

Ἦσθεν ἢ Πατρις ἢ δόλια μὲ βαρὺν σταυρὸν ἐπ' ὤμων
πρὸς τὸν Χίνδεμπουργὸν τὸν φίλον μέγας διαρκῶς εὐ-
καί τοῦ κάνει ρεφερένταις καὶ τοῦ λέει μὴ μὲροσί,
ποῦ ββαλε νερὸ λιγὰν' στῶν Σωτήρων τὸ κρασί.

Τέτοια, βρε Περικλέτα μου, κ' ἄλλα τρομακτικὰ
μᾶς λένε τὰ περίφημα τὰ κρυπτογραφικὰ.
Μεγάλα κατεργάετο πολιτικὴ κρούση,
κ' ἐνθ' ἀπερίμενες καὶ σύμψηχ' ψυχρὴ καὶ ψόφια,